

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

31 януари 2013 година *

„Преюдициално запитване — Обща европейска система за убежище — Молба от гражданин на трета страна за получаване на статут на бежанец — Директива 2005/85/ЕО — Член 23 — Възможност за използване на приоритетна процедура за разглеждане на молбите за убежище — Национална процедура, която предвижда да се приложи ускорена или приоритетна процедура за разглеждане на молби за убежище от лица, принадлежащи към определена въз основа на гражданството или на страната на произход категория — Право на ефективна съдебна защита — Член 39 от посочената директива — Понятие за юрисдикция по смисъла на този член“

По дело C-175/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от High Court (Ирландия) с акт от 8 април 2011 г., постъпил в Съда на 13 април 2011 г., в рамките на производство по дело

H. I. D.,

B. A.

срещу

Refugee Applications Commissioner,

Refugee Appeals Tribunal,

Minister for Justice, Equality and Law Reform,

Ирландия,

Attorney General,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н A. Rosas (докладчик), изпълняващ функцията на председател на втори състав, г-н E. Juhász, г-н U. Lohmus, г-н Ал. Арабаджиев и г-н C. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството след съдебното заседание от 13 юни 2012 г.,

* Език на производството: английски.

като има предвид становищата, представени:

- за г-ца D., от г-н R. Boyle, SC, г-н A. Lowry и г-н G. O'Halloran, BL, упълномощени от г-н A. Bello Cortés, solicitor,
- за г-н A., от г-н R. Boyle, г-н A. Lowry и г-н G. O'Halloran, упълномощени от г-н B. Trayers, solicitor,
- за Ирландия, от г-жа E. Creedon и г-жа E. Burke, както и от г-н A. Flynn и г-н D. O'Hagan, в качеството на представители, подпомагани от г-н M. Collins, SC, и г-н D. Conlan Smyth, barrister,
- за гръцкото правителство, от г-жа M. Michelogiannaki и г-жа L. Kotroni, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-жа M. Condou-Durande и г-н M. Wilderspin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 септември 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 23 и 39 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спорове между нигерийските граждани г-ца D. и г-н A., от една страна, и Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform (наричан по-нататък „министърът“), Ирландия и Attorney General, от друга страна, по повод на направения от този министър отказ в рамките на приоритетна процедура по искането, което те са представили за получаване на статут на бежанец.

Правна уредба

Право на Съюза

- 3 Както става ясно от съображение 2 от Директива 2005/85, заключенията на Европейския съвет в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. в частност предвиждат да се създаде обща европейска система за убежище, която да се основава на пълното и цялостно прилагане на Конвенцията за статута на бежанците, подписана в Женева на 28 юли 1951 г. (*Recueil des traités des Nations unies*, том 189, стр. 150, № 2545 (1954), наричана по-нататък „Женевската конвенция“), влязла в сила на 22 април 1954 г. Тя е допълнена с Протокола за статута на бежанците, подписан в Ню Йорк на 31 януари 1967 г. и влязъл в сила на 4 октомври 1967 г., който цели да гарантира, че никое лице няма да бъде върнато на територията, на която то би било изложено на опасност от преследване, тоест да се утвърди принципът на забрана за връщане (non-refoulement).

4 Съгласно съображения 3 и 4 от Директива 2005/85:

„(3) Заключениеята от Тампере уточняват също така, че една такава система следва да включва, в краткосрочна перспектива, общи норми за справедливи и обективни процедури за убежище в държавите членки и в по-дългосрочна перспектива — норми на Общността по отношение на обща процедура за убежище в Европейската общност.

(4) Минималните норми, които са предвидени с настоящата директива относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки, представляват следователно първата мярка в областта на процедурите за убежище“.

5 По силата на съображение 8 от посочената директива тя спазва основните права и признати принципи, а именно тези от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

6 Съображение 11 от същата директива гласи:

„В интерес едновременно и на държавите членки, и на търсещите убежище е молбите за убежище да получават възможно най-бързо решение. Организацията по разглеждането на молбите за убежище следва да се остави на преценката на държавите членки, така че те да имат възможност, с оглед на националните си нужди, да предоставят приоритет на определени молби или да ускоряват разглеждането им при спазване на предвидените с настоящата директива норми“.

7 Първото изречение на съображение 13 от горепосочената директива има следното съдържание:

„В интерес на правилното определяне на лицата, които се нуждаят от закрила като бежанци, по смисъла на член 1 от Женевската конвенция, всеки кандидат, освен [при наличие на] изключения[...], следва да има ефективен достъп до процедурите, възможност да сътрудничи и да влиза във връзка по подходящия начин с компетентните органи, за да представи съответните факти по своя случай, както и да разполага с достатъчни процедурни гаранции за разглеждане на молбата му на всички етапи на процедурата“.

8 Съображение 17 от Директива 2005/85 гласи:

„Основно съображение при преценката на основателността на молба за убежище е сигурността на кандидата в страната му на произход. Когато една трета страна може да бъде счтена за сигурна страна на произход, то държавите членки следва да могат да я определят като такава и да предположат, че съответният кандидат е на сигурно място там, освен ако последният представи сериозни доказателства в полза на противното“.

9 Съображение 27 от посочената директива уточнява:

„Съгласно един от основните принципи на правото на Общността, решенията по молба за убежище и отнемане на статут на бежанец следва да могат ефективно да бъдат обжалвани пред [юрисдикция] по смисъла на член [267 ДФЕС]. Ефективността на обжалването по отношение и на разглеждането [на релевантните факти] зависи от цялостната административна и правна система на всяка държава членка“.

10 В съответствие с член 4, параграф 1, първа алинея от Директива 2005/85 държавите членки определят по всички процедури решаващи органи, които да отговарят за извършването на съответното разглеждане на молбите, в съответствие с разпоредбите на тази директива. От член 2, буква д) от нея следва, че „решаващ орган“ означава всеки квазисъдебен или

административен орган в държава членка, който е компетентен за разглеждането на молбите за убежище и който е компетентен да вземе решение като първа инстанция по такива случаи, при условията на приложение I към посочената директива.

11 При разглеждането, извършвано от същия този орган, трябва да се спазват известен брой основни принципи и гаранции, посочени в глава II от Директива 2005/85, в която се намират членове 6—22 от нея.

12 Член 8, параграф 2 от посочената директива гласи:

„Държавите членки гарантират решенията по молбите за убежище да се вземат от решаващия орган след извършване на подходящо разглеждане. За тази цел те гарантират, че:

- a) молбите са разгледани и решенията са взети индивидуално, обективно и безпристрастно;
- б) е набавена точна и актуализирана информация от различните източници, като например Върховния комисариат за бежанците на Организацията на обединените нации (ВКБООН) по отношение на общата обстановка в страната на произход на кандидата за убежище, и при необходимост — в страните, през които кандидатът за убежище преминава транзитно, и че такава е предоставена на служителите, които разглеждат молбите и вземат решение по тях;
- в) служителите, които разглеждат молбите и вземат решение по тях, са запознати със съответните приложими норми по отношение на убежището и правата на бежанците“.

13 От друга страна, член 9, параграф 1 и параграф 2, първа алинея от Директива 2005/85 предвижда, че държавите членки гарантират, че решенията по молбите за убежище се постановяват в писмена форма и че при отхвърляне на молба решението е фактически и правно мотивирано и в писмена форма е посочен начинът за обжалване на отрицателно решение.

14 Също така по силата на член 10, параграф 1 от посочената директива кандидатите за убежище трябва да се ползват от минимум гаранции като да бъдат информирани на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират, да имат достъп до услугите на преводач, да могат да се свържат с ВКБООН, да им се съобщи, в приемлив срок, решението по тяхната молба за убежище или още да бъдат информирани за решението на решаващия орган. Освен това член 12, параграф 1, първа алинея от същата директива предвижда, че също им е предоставена възможност за провеждане на лично интервю по тяхната молба за убежище с компетентно лице преди произнасянето на решаващия орган.

15 Член 23 от Директива 2005/85, озаглавен „Процедура [за] разглеждане“, гласи в параграфи 1—3:

„1. В процедурата [за] разглеждане държавите членки обработват молбите за убежище в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II.

2. Държавите членки гарантират, че тази процедура приключва в най-кратки срокове, без да се накърняват точността и пълнотата на разглеждането.

[...]

3. Държавите членки могат да дадат предимство или да ускорят разглеждането на определена молба при спазване на основните принципи и гаранции по глава II, включително когато се очаква молбата да е основателна или в случаите, когато кандидатът има специфични нужди“.

16 В член 23, параграф 4 от посочената директива изброява петнадесет специални основания, обосноваващи прилагането на приоритетна или ускорена процедура за разглеждане.

17 Посоченият параграф 4 гласи по-специално:

„Държавите членки могат също така да осигурят процедурата [за разглеждане] в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II да стане приоритетна или да се ускори, ако:

[...]

б) кандидатът очевидно не отговаря на условията за бежанец или за статут на бежанец в държава членка по силата на Директива 2004/83/ЕО [на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52)] или

в) молбата за убежище се счита за неоснователна:

i) защото кандидатът идва от сигурна страна на произход по смисъла на членове 29, 30 и 31, или

ii) защото страната, която не е държава членка, се счита за сигурна трета страна за кандидата, без да се накърнява член 28, параграф 1, или

[...]“.

18 Член 39 от Директива 2005/85, озаглавен „Право на ефективна защита“, гласи по-конкретно в параграф 1, буква а), че държавите членки гарантират на кандидатите за убежище право на ефективна защита пред съд срещу решенията относно тяхната молба за убежище.

19 Приложение I към Директива 2005/85 предвижда, че при прилагане на разпоредбите на тази директива Ирландия би могла да счита, че решаващият орган по смисъла на член 2, буква д) от същата директива, що се отнася до разглеждането дали на кандидатът следва или — ако случаят е такъв — не следва да получи статута на бежанец, е Office of the Refugee Applications Commissioner (Служба на комисаря по молбите на бежанци, наричана по-нататък „ORAC“). Според същото приложение първоинстанционните решения по смисъла на същата тази разпоредба включват препоръките на Refugee Applications Commissioner относно въпросите, свързани с това дали на съответния кандидат следва или — ако случаят е такъв — не следва да бъде признат статут на бежанец.

Ирландско право

20 Релевантното законодателство се състои от Закона за бежанците от 1996 г. (Refugee Act 1996), изменен с член 11, параграф 1 от Закона за имиграцията от 1999 г. (Immigration Act 1999), с член 9 от Закона за незаконната имиграция от 2000 г. [Illegal Immigrants (Trafficking) Act 2000] и с член 7 от Закона за имиграцията от 2003 г. (Immigration Act 2003) (наричан по-нататък „Закон за бежанците“). Този закон за бежанците предвижда по-специално процесуалните норми относно молбите за убежище.

Процедурата за разглеждане на молба за убежище в Ирландия

- 21 Видно от приложеното към акта за преюдициално запитване решение на High Court от 9 февруари 2011 г. процедурата за разглеждане на молба за убежище протича по следния начин.
- 22 По силата на член 8 от Закона за бежанците молбата за убежище се подава пред Refugee Applications Commissioner. Член 11 от същия закон предвижда, че на този член на ORAC е възложено да се срещне с кандидата, да направи необходимите разследвания и да поиска допълнителни сведения. По силата на член 13 от същия закон той изготвя доклад, в който прави положителна или отрицателна препоръка относно предоставянето на статут на бежанец на съответния кандидат, и изпраща този доклад на министъра.
- 23 В съответствие с член 17, параграф 1 от Закона за бежанците, ако препоръката на Refugee Applications Commissioner е положителна, министърът е длъжен да предостави статут на бежанец на съответния кандидат. Когато се препоръчва да не се предостави статут на бежанец на кандидата, по силата на член 16 от този закон последният може да обжалва препоръката пред Refugee Appeals Tribunal.
- 24 Обжалването пред Refugee Appeals Tribunal може да включва устна фаза пред негов представител. След това изслушване Refugee Appeals Tribunal потвърждава или отхвърля препоръката на Refugee Applications Commissioner. В случай че уважи молбата на кандидата за убежище и счете, че препоръката трябва да бъде положителна, министърът е длъжен в съответствие с член 17, параграф 1 да предостави статута на бежанец. В противен случай, ако Refugee Appeals Tribunal потвърди отрицателната препоръка на Refugee Applications Commissioner, министърът има право на преценка дали да предостави или не този статут.
- 25 Съгласно член 5 от Закона за незаконната имиграция от 2000 г., кандидатите за убежище могат да оспорят пред High Court обосноваването на препоръките на Refugee Applications Commissioner и решенията на Refugee Appeals Tribunal, като се спазват приложимите по отношение на правото на убежище специални условия. В съответствие с този член 5 жалба срещу решението на High Court може да се подаде пред Supreme Court само ако от своя страна самият High Court постанови съдебно решение, с което се разрешава това обжалване („certificate of leave to appeal“).
- 26 Следва да се уточни също така, че съгласно член 12 от Закона за бежанците, когато счете за необходимо или уместно, министърът може да даде писмени указания на Refugee Applications Commissioner и/или на Refugee Appeals Tribunal, като изиска от последните или само единия от тях, в зависимост от случая, да дадат приоритет на определени категории молби. В съответствие с този член 12, параграф 1, букви b) и е) този приоритет може да се даде в зависимост от страната на произход или страната на обичайно местопребиваване на кандидатите, или в зависимост от датите, на които са били подадени молбите за убежище.
- 27 По силата на член 12, параграф 1, букви b) и е) от посочения закон на 11 декември 2003 г. министърът изпраща до Refugee Applications Commissioner и до Refugee Appeals Tribunal инструкция за даване на приоритет на подаваните от 15 декември 2003 г. нататък молби за убежище от нигерийски граждани (наричана по-нататък „инструкция на министъра от 2003 г.“).
- 28 Ирландия посочва в писменото становище, което представя на Съда, и напомня в хода на съдебното заседание, че посочената инструкция на министъра впоследствие е била отменена, считано от 1 март 2010 г., с писма от 25 февруари 2010 г., изпратени до ORAC и до председателя на Refugee Appeals Tribunal.

Разпоредбите относно Refugee Appeals Tribunal

29 Член 15, параграф 1 от Закона за бежанците предвижда създаването на съд, наречен „Refugee Appeals Tribunal“, който да разглежда жалбите, подадени по силата на член 16 от този закон, и да взема съответните решения по тези жалби. В параграф 2 същият член 15 гласи, че „при упражняването на своите функции съдът е независим“.

30 Член 16 от същия закон, озаглавен „Обжалване пред съда“, гласи:

„1. Кандидатът може да подаде жалба, съгласно действащите закони, срещу препоръка на Refugee Applications Commissioner по член 13 [...].

2. Съдът може:

- a) да потвърди препоръка на Refugee Applications Commissioner, или
- b) да не потвърди препоръка на Refugee Applications Commissioner и да предложи на кандидата да бъде предоставен статут на бежанец.

[...]

2В. Ако

[...]

- b) министърът съобщи на съда, че според него кандидатът е нарушил член 9, параграф 4, буква а), параграф 4А или параграф 5,

Съдът изпраща на кандидата покана да посочи писмено [...] дали поддържа или не своята жалба и ако той не отговори в посочения в поканата срок, жалбата му се счита за оттеглена.

[...]

3. По силата на настоящия член жалбата се подава в писмена форма в срока по член 13 [...], и в нея се посочват основанията за обжалването и [...] дали кандидатът желае съдът да разгледа неговата жалба в съдебно заседание.

[...]

5. Refugee Applications Commissioner предоставя на съда копия от всички доклади, документи или писмени изявления, които са му били представени на основание член 11, както и писмени указания относно естеството и източника на всяка друга свързана с молбата информация, която му е станала известна в хода на неговото разследване.

[...]

8. Съдът предоставя на съответния кандидат и на неговия solicitor (ако последният е известен), както и, по негово искане, на Върховния комисар, копия от всички доклади, становища, писмени изявления или всякакви други документи, които Refugee Applications Commissioner му е предал и копия от които не са били предадени по-рано на кандидата, или евентуално на Върховния комисар в съответствие с член 11, параграф 6, както и писмени указания относно естеството и произхода на всяка друга свързана с молбата информация, която е станала известна на съда в рамките на жалбата, подадена на основание настоящия член.

10. След получаване на жалба в писмена форма по параграф 3 Съдът провежда, ако е необходимо, заседание, насочено към произнасяне по жалба по силата на настоящия член.

11.

- a) За целите на провеждане на заседание [...] по силата на настоящия член съдът може:
- i) да призове всяко лице, чиито показания счита за необходими [...], и да го покани да свидетелства и да представи всеки документ или доказателство, които притежава или върху които упражнява контрол [...].
  - ii) да покани това лице да представи всеки конкретен документ или конкретно доказателство, които притежава или върху които упражнява контрол, или
  - iii) да направи всякакви други разпореждания, които счита за разумни и подходящи, в рамките на производството по обжалване.
- b) Подточки i) и ii) от буква a) не се прилагат за документ или доказателство, свързан(о) с данни, чието оповестяване министърът или министърът на външните работи (Minister for Foreign Affairs) е забранил в зависимост от случая (правомощие, което му е предоставено с настоящия закон) в интерес на националната сигурност или на обществената политика („обществен ред“).
- c) Съдът разрешава на кандидата и на Refugee Applications Commissioner или на упълномощено длъжностно лице да присъстват на заседанието и се защитят пред съда лично или посредством законен представител или друго лице.[...]

16. Преди да постанови решение по жалба на основание, настоящия член Съдът трябва да вземе предвид:

- a) съответната писмена жалба на основание параграф 3,
- b) доклада на Refugee Applications Commissioner на основание член 13,
- в) всяка бележка, направена от Refugee Applications Commissioner или Върховния комисар до Съда,
- г) представените доказателства и всяко евентуално направено в хода на заседанието изявление, и
- д) всеки документ, писмено изявление или друга информация, предоставена на Refugee Applications Commissioner в съответствие с член 11.

[...]

- 31 В приложение II от Закона за бежанците се посочва, че Refugee Appeals Tribunal се състои от председател и от обикновени членове, които министърът, със съгласието на Minister for Finance (министърът на финансите), счита, че са необходими за бързото решаване на делата, заведени пред този съд, като всеки един от тях трябва да има най-малко пет години опит като barrister или като solicitor преди назначаването му. Членовете на Refugee Appeals Tribunal се назначават от министъра. Всеки от обикновените членове се назначава за срок от три години при условия, определени при неговото назначаване от министъра в изпълнение на разпоредбите от това приложение. Председателят на Refugee Appeals Tribunal упражнява своите функции по силата на писмен договор за услуга, съдържащ условията, които могат да бъдат определяни за всеки

отделен случай от министъра със съгласието на министъра на финансите. Всеки обикновен член получава възнаграждение, надбавки и обезщетения за служебни разноски, които могат да бъдат определяни по същия ред.

- 32 В член 7 от посоченото приложение II е уточнено също, че обикновен член на Refugee Appeals Tribunal може да бъде отзован от министъра, който посочва основанията за това.

Фактите на споровете по главното производство и преюдициалните въпроси

- 33 В двете дела по главното производство е подадена молба за убежище в Ирландия от нигерийски гражданин, влязъл на ирландската територия през 2008 г.
- 34 В делото относно г-ца D. ORAC отхвърля молбата за убежище в своя доклад от 15 август 2008 г. на основание член 13 от Закона за бежанците. Разглеждането на жалбата срещу този отказ пред Refugee Appeals Tribunal е отложено до постановяване на решението на запитващата юрисдикция по настоящите дела.
- 35 В делото относно г-н А. в доклада си от 25 август 2008 г. ORAC дава отрицателна препоръка по молбата на този нигерийски гражданин, която препоръка е потвърдена от въззивния Refugee Appeals Tribunal с решение от 25 ноември 2008 г.
- 36 Г-ца D. и г-н А. поотделно подават жалби до High Court за отмяна на инструкцията на министъра от 2003 г. за даване на приоритет на молбите за убежище, подавани от нигерийски граждани, както и съответно на доклада на Refugee Applications Commissioner от 15 август 2008 г. и на решението на Refugee Appeals Tribunal от 25 ноември 2008 г.
- 37 В рамките на техните жалби до High Court жалбоподателите изтъкват два основни довода.
- 38 Първият довод се състои в твърдението, че инструкцията на министъра от 2003 г. е незаконосъобразна поради следните причини. Тя е несъвместима с член 23, параграфи 3 и 4 от Директива 2005/85, който съдържа изчерпателен списък на обстоятелствата, при които може да приложи ускорена процедура, и не допуска предоставяне на приоритет или ускоряване за разглеждането на молбите, направени от група граждани чрез позоваване на тяхното гражданство. Тази инструкция освен това противоречи на забраната за дискриминация, основана на гражданството. В това отношение жалбоподателите по главното производство изтъкват наличието на „по-неблагоприятно процесуално положение“ спрямо другите кандидати за убежище с произход от трети несигурни страни, доколкото на приоритетните дела се отделят по-малко време и средства, което води до отдаване на по-малко внимание на въпроса дали за разглеждането на молбите са необходими допълнителни данни или разследване и следователно това намалява възможностите на кандидатите да представят допълнителни данни.
- 39 Техният втори довод е изведен от това, че възможността за обжалване пред Refugee Appeals Tribunal на доклада на ORAC не е съобразена с предвиденото в член 39 от Директива 2005/85 задължение за гарантиране на „правото на ефективна защита пред съд“.
- 40 В подкрепа на това твърдение жалбоподателите поддържат, че Refugee Appeals Tribunal не е „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС поради следните причини.
- 41 На първо място, юрисдикцията на този орган няма задължителен характер, тъй като законосъобразността на решението на ORAC също би могла да се провери по съдебен ред пред High Court. На второ място, подобна юрисдикция не се осъществява в рамките на състезателно производство, доколкото ORAC не трябва да бъде представлявана в производството по

обжалване, за да защити своето постановено като първа инстанция решение. На трето място, Refugee Appeals Tribunal не е независим поради наличието на функционални връзки с ORAC и министъра, както и на някои правомощия на последния.

- 42 В своето решение от 9 февруари 2011 г. High Court отхвърля двете жалби, с което е сезиран, и отказва да уважи молбите на жалбоподателите.
- 43 Що се отнася до първия повдигнат от тях довод, High Court приема, че организационните аспекти на процедурата за убежище са оставени на преценката на държавите членки, както е посочено в съображение 11 от Директива 2005/85. Член 23 от нея е незадължителен, неизчерпателен и не съдържа никакво изрично ограничение относно вида на молбите, които могат да бъдат разглеждани приоритетно. Следователно High Court приема, че този член 23 нито налага на държавите членки да дават приоритет на подобни дела, нито изключва възможността да им се дава приоритет.
- 44 Що се отнася до довода, изведен от дискриминацията, основана на гражданството, High Court приема, че разликата в третирането е само от административно естество и не засяга разглеждането по същество на молбите за убежище, тъй като, макар и по-бързо, разглеждането на молбите се извършва в съответствие с принципите и гаранциите, приложими за всички молби за убежище, включително и в съответствие с предвидените в глава II от Директива 2005/85 изисквания. Той приема, че макар да са се позовавали на наличието на „по-неблагоприятно процесуално положение“ поради скъсяването на сроковете за разглеждане на техните молби за убежище, жалбоподателите не са изтъкнали наличието на някакъв конкретен пропуск, неправомерност или нарушение на тези принципи и гаранции при разглеждането на техните молби. Накрая High Court посочва, че разликата в организацията, произтичаща от инструкцията на министъра от 2003 г., е обоснована от големия брой молби, подадени от нигерийски граждани, които представляват 39 % от всички молби, подадени през 2003 г., когато тази инструкция е издадена.
- 45 Що се отнася до твърдението на жалбоподателите относно липсата на право на ефективна защита, High Court счита, че ORAC е „решаващият орган“, посочен в член 2, буква д), от Директива 2005/85, че препоръката на ORAC на основание член 13 от Закона за бежанците е „първоинстанционното решение“ по молбата за убежище и че жалбата пред Refugee Appeals Tribunal представлява упражняване на правото на ефективна защита по член 39 от същата директива. Доколкото това обжалване се изразява в пълно въззивно разглеждане от фактическа и правна гледна точка, в рамките на което Refugee Appeals Tribunal може да преразгледа жалбата, да изслуша нови свидетелски показания и да извърши допълнително разследване, то отговаря на минималните изисквания по този член 39.
- 46 High Court също установява, че законът налага на Refugee Appeals Tribunal да бъде независим и че разпоредбите, уреждащи създаването, функционирането и организацията му, както и назначаването и заплащането на неговите членове, по същество не се различават от тези на другите учредени юрисдикции с подобна задача, и прави извода, че този съд представлява „юрисдикция“.
- 47 High Court е приканен да се произнесе по направено от жалбоподателите по главното производство искане, целящо да получат разрешение за обжалване на неговото решение от 9 февруари 2011 г. пред Supreme Court. Всъщност подобно обжалване може да бъде направено само ако High Court го разреши и удостовери, че решението му засяга правен въпрос от изключителен обществен интерес и че е желателно в обществен интерес да се допусне обжалване (certificate of leave to appeal).

48 При тези условия High Court решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Допускат ли разпоредбите на [Директива 2005/85] или общите принципи на правото на Съюза [...] държава членка да приеме административни мерки, които предвиждат дадена категория молби за убежище, определена въз основа на гражданството или на страната на произход на кандидатите за убежище, да бъдат разглеждани и по тях да има произнасяне по реда на ускорена или приоритетна процедура?
- 2) Може ли член 39 от [Директива 2005/85], във връзка със съображение 27 от нея и с член 267 ДФЕС, да се тълкува в смисъл, че изискването от него ефективно правно средство за защита е предвидено в националното право, когато функцията на преразглеждане или обжалване на първоинстанционното решение по молбите за убежище е възложена по закон на обжалването пред съд, създаден въз основа на закон и оправомощен да се произнася с правнообвързващи решения в полза на кандидатите за убежище по всички относими към молбите за убежище правни и фактически въпроси, независимо от съществуването на административни или организационни отношения, които включват всички или някой от следните елементи:
  - министър от правителството разполага с известно право на преценка за пререшаване на постановено по дадена молба за убежище отрицателно решение,
  - съществуват организационни или административни връзки между органите, които се произнасят с решение като първа инстанция, и тези, които се произнасят при обжалване,
  - обстоятелството, че решаващите членове на съда се назначават от министъра и осъществяват правомощията си при непълно работно време за период от три години, като получават възнаграждение за всяко дело,
  - министърът разполага с правомощие да дава насоки от вида на предвидените в членове 12, 16, [параграф 2В, буква b)], и в член 16, параграф 11 от [Закона за бежанците]?”.

49 По искане на запитващата юрисдикция Съдът преценява необходимостта настоящото дело да бъде разгледано по реда на спешното производство по член 104б от Процедурния правилник на Съда в редакцията му, приложима към датата на това искане. С решение от 2 май 2011 г., прието в приложение на параграф 1, четвърта алинея от посочения член и след изслушване на генералния адвокат, Съдът решава да не уважи това искане.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

50 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 23, параграфи 3 и 4 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да предвижда някои категории молби за убежище, определени въз основа на критерия за гражданството или страната на произход на кандидата, да бъдат разглеждани по реда на ускорена или приоритетна процедура.

- 51 В това отношение г-ца D. и г-н А. поддържат в хода на съдебното заседание, че разглеждането на молба за убежище по реда на приоритетна или ускорена процедура може да се извърши по силата на член 23, параграф 3 от посочената директива само ако молбата е основателна или въз основа на едно от петнадесетте основания, изброени в параграф 4 от този член, когато по всичко изглежда, че тя е неоснователна. При това положение държавите членки нямат право да прилагат подобна процедура за разглеждане на молбите за убежище, основавайки се единствено на критерия за гражданството или за страната на произход на кандидатите.
- 52 Освен това жалбоподателите по главното производство считат, че изборът на ускорената или приоритетната процедура може да се отнася само за индивидуална молба, а не за категория молби. Те припомнят по-специално че съгласно член 3 от Женевската конвенция договарящите държави прилагат нейните разпоредби спрямо бежанците без дискриминация с оглед на расата, религията или страната на произход. Следователно според тях установяването на ускорена или приоритетна процедура за категория лица, определени въз основа на такъв критерий, противоречи на принципа на недопускане на дискриминация, основана на гражданството.
- 53 Ирландия изтъква, че член 23, параграф 3 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува с оглед на член 23 като цяло, както и в общия контекст на тази директива, като се държи сметка на нейните съображения, и по-специално на съображение 11, в което е прогласен принципът на процесуална автономия на държавите членки в областта на организацията по разглеждането на молбите за убежище.
- 54 Тази разпоредба допуска Ирландия да даде приоритет на някои молби, основавайки се на критерия за гражданството на кандидатите за убежище. Всъщност тя не налага никакво задължение или ограничение на държавите членки, що се отнася до определянето на категории от групи кандидати, при условие че процедурата за разглеждане бъде проведена при спазването на основните принципи и гаранции по глава II от посочената директива.
- 55 Според Ирландия член 23, параграф 4 от Директива 2005/85 не може да се тълкува изолирано, без да се държи сметка по-конкретно на параграф 3 от същия член, нито на останалата част от тази директива като цяло. Този извод се извежда, на първо място, от използването в този параграф 4 на наречието „също“, което цели да разшири предвиденото в основната разпоредба на посочения параграф 3, и на второ място, от факта, че в параграф 4 е даден неизчерпателен списък на случаите, в които се допуска държава членка да даде приоритет или да ускори разглеждането на молби за убежище. Впрочем подобно е тълкуването, възприето от ВКБ, който счита в доклад, публикуван през март 2010 г., че с оглед на текста на член 23, параграф 3 от Директива 2005/85 посоченият в параграф 4 от този член разширен списък на факултативните основания за приоритетно или ускорено разглеждане е „само примерен“.
- 56 Впрочем Ирландия изтъква, че приложената спрямо гражданите на някои трети страни разлика в третирането няма никакво отражение върху предоставените с Директива 2005/85 материални права. Така след влизането в сила на инструкцията на министъра от 2003 г. всички молби за убежище, независимо дали имат приоритет, са били разгледани задълбочено. Разликата между приоритетни молби и такива, които не се ползват с приоритет, се проявява на ниво разглеждане от ORAC и се отнася до сроковете, свързани с графика на интервютата, както и до съставянето и публикуването на докладите, предвидени в Закона за бежанците. Всеки кандидат, независимо дали неговата молба е приоритетна, има право на обжалване пред Refugee Appeals Tribunal и между представените на този съд жалби не се прави никаква разлика от процесуално естество или по същество в зависимост от това дали молбите са приоритетни или не.
- 57 С оглед на отговора на първия въпрос следва веднага да се установи, че съгласно посоченото в съображения 3 и 4, както и в член 1 от Директива 2005/85, тя има за цел да определи общи минимални норми за справедлива и ефикасна процедура за предоставяне на убежище в държавите членки.

- 58 Процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец се основава, както става ясно от съображение 8 от Директива 2005/85, на спазване на основните права и принципи, признати по-конкретно с Хартата. Разпоредбите, съдържащи се в глава II от тази директива, прогласяват основните принципи и гаранции, в съответствие с които по силата на член 23, параграф 1 от нея държавите членки трябва да третират всички молби за убежище в рамките на процедура за разглеждане.
- 59 Член 23, параграф 2 от посочената директива гласи, че държавите членки следят подобна процедура да приключва в най-кратки срокове, без да се накърняват точността и пълнотата на разглеждането.
- 60 Както следва от съображение 11 от същата директива, бързото разглеждане на молбите за убежище е в интерес както на държавите членки, така и на кандидатите за убежище.
- 61 В този контекст член 23, параграфи 3 и 4 от Директива 2005/85 предоставя на държавите членки възможността да приложат приоритетна или ускорена процедура за разглеждане на молбите за убежище.
- 62 Тази възможност на държавите членки да предвидят приоритетно разглеждане на дадена молба за убежище трябва да се тълкува, като се има предвид свободата на преценка, с която те разполагат във връзка с организацията на разглеждането на подобни молби.
- 63 В точка 29 от Решение от 28 юли 2011 г. по дело Samba Diouf (C-69/10, Сборник, стр. I-7151) Съдът вече е имал повод да подчертае, че държавите членки в много отношения имат свобода на преценка за прилагането на разпоредбите на Директива 2005/85, като отчитат особеностите на тяхното национално право.
- 64 При изготвянето на Директива 2005/85 законодателят на Съюза посочва, че държавите членки имат свобода на преценка за прилагането на процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец. Така в точка 2 от нейното предложение за директива на Съвета относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (COM(2000) 578 окончателен) Европейската комисия посочва, че всички норми относно установяването на справедлива и ефективна процедура се уреждат, без да се засягат дискреционните правомощия, с които разполагат държавите членки за приоритетно разглеждане на делата в зависимост от националната им политика.
- 65 Същото това намерение на законодателя на Съюза да остави широка свобода на преценка на държавите членки е отразено в самия текст на Директива 2005/85, по-конкретно в съдържанието на съображение 11 и на член 23 от нея, посветен на процедурата за разглеждане.
- 66 Така второто изречение на съображение 11 от Директива 2005/85 гласи, че организацията по разглеждането на молбите за убежище се оставя на преценката на държавите членки, така че те да имат възможност, с оглед на националните си нужди, да предоставят приоритет на определени молби или да ускоряват разглеждането им при спазване на предвидените в тази директива норми.
- 67 Текстът на член 23, параграф 3 от Директива 2005/85 отразява същото намерение. По силата на тази разпоредба държавите членки „могат“ да дадат предимство или да ускорят разглеждането на определена молба, „включително“ когато се очаква молбата да е основателна или в случаите, когато кандидатът има специфични нужди.
- 68 Както поддържа Комисията, използваните термини, тоест „определена молба“ („any examination“) показват, че възможността, предоставена на държавите членки, да дадат приоритет на някои молби за убежище или да ускорят тяхното разглеждане, не би могла да се

ограничи до случаите, изброени в посочения член 23, параграф 3. Използването на думата „включително“ в тази разпоредба предполага, че подобна процедура може да се приложи както за основателните, така и за неоснователните молби.

- 69 По същия начин по силата на член 23, параграф 4 от Директива 2005/85 държавите членки „могат“ да приложат приоритетната или ускорената процедура въз основа на едно от петнадесетте специални основания, обосноваващи прилагането на подобна процедура.
- 70 Както изтъкват Ирландия и гръцкото правителство, от текста на параграфи 3 и 4 от посочения член 23 следва, че списъкът на молбите, които могат да бъдат предмет на приоритетно или ускорено разглеждане, е примерен, а не изчерпателен. Следователно държавите членки могат да решат да разгледат с приоритет или по реда на ускорена процедура молби, които не спадат към нито една от категориите, изброени в този параграф 4, при условие да зачитат основните права и гаранции, посочени в глава II от Директива 2005/85.
- 71 Що се отнася до принципа на недопускане на дискриминация, на който жалбоподателите по главното производство се позовават, следва да се констатира, че в областта на правото на убежище, и по-специално в рамките на системата, установена с Директива 2005/85, страната на произход и следователно гражданството на кандидата имат решаваща роля, видно както от съображение 17, така и от член 8 от тази директива. Всъщност от член 8, параграф 2, буква б) от нея следва, че страната на произход на кандидата е от значение за решението на решаващия орган, като се има предвид, че той е длъжен да се осведоми относно общата обстановка в тази страна, за да определи дали съществува опасност за кандидата за убежище и евентуално дали има нужда от международна защита на последния.
- 72 Впрочем от съображение 17 от Директива 2005/85 следва, че законодателят на Съюза въвежда понятието „сигурна страна на произход“, според което, когато една трета страна може да бъде счетена за сигурна страна на произход, държавите членки биха могли да я определят като такава и да предположат, че съответният кандидат е на сигурно място там. Също така в член 23, параграф 4, буква в) от тази директива той е предвидил, че държавите членки могат да решат дадена процедура за разглеждане да стане приоритетна или да се ускори, ако молбата за убежище се счита за неоснователна поради това, че кандидатът идва от сигурна страна на произход по смисъла на същата директива.
- 73 От това следва, както посочва генералният адвокат в точка 67 от своето заключение, че гражданството на кандидата за убежище е фактор, който може да се вземе предвид, за да се обоснове разглеждането на дадена молба за убежище по реда на приоритетната или ускорената процедура.
- 74 При все това следва да се уточни, че за да не се допусне дискриминация между кандидатите за убежище на определена трета страна, чиито молби се разглеждат по реда на приоритетна процедура, и гражданите на други трети страни, чиито молби се разглеждат по реда на обикновената процедура, тази приоритетна процедура не трябва да лишава кандидатите, спадащи към първата категория, от гаранциите, наложени с член 23 от Директива 2005/85, които се прилагат за всички видове процедури.
- 75 Така въвеждането на приоритетна процедура като тази по главното производство трябва да позволи пълното упражняване на правата, които посочената директива предоставя на кандидатите за убежище, които са нигерийски граждани. По-специално последните трябва да могат да разполагат с достатъчен срок, в който да съберат и представят необходимите доказателства в подкрепа на молбата си, давайки възможност на решаващия орган да извърши справедливо и пълно разглеждане на тези молби, както и да се увери, че кандидатите не са изложени на опасности в страната им на произход.

- 76 В акта за преюдициално запитване High Court напомня, че жалбоподателите по главното производство не са посочили пред него никакво доказателство, от което може да се установи, че приоритетното разглеждане, наложено с инструкцията на министъра от 2003 г., е довело до нарушение на основните принципи и гаранции, посочени в глава II от Директива 2005/85, и в своето решение по същество от 9 февруари 2011 г. той констатира, че молбите на г-ца D. и г-н А. са били разгледани в съответствие с тези основни принципи и гаранции.
- 77 От гореизложените съображения следва, че член 23, параграфи 3 и 4 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да предвижда, при спазване на основните принципи и гаранции, посочени в глава II от същата директива, някои категории молби за убежище, определени въз основа на критерия за гражданството или страната на произход на кандидата, да бъдат разглеждани по реда на ускорена или приоритетна процедура.

По втория въпрос

- 78 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 39 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба в областта на предоставянето на убежище като разглежданата в главното производство, която въвежда система относно процедурата за предоставяне на статута на бежанец, отличаваща се с различни характеристики от административен или организационен порядък.
- 79 Запитващата юрисдикция иска да се установи по-специално дали правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда възможност за обжалване на решенията на решаващия орган пред Refugee Appeals Tribunal, чието качество на независима юрисдикция се оспорва от жалбоподателите по главното производство, спазва изискването за право на ефективна защита, както то е предвидено в член 39 от Директива 2005/85.
- 80 Член 39, параграф 1, буква а) от посочената директива гласи, че държавите членки гарантират, че кандидатите за убежище разполагат с право на ефективна защита пред съд срещу решение относно тяхната молба за убежище. Принципът на ефективна съдебна защита, който е общ принцип на правото на Съюза, е прогласен в член 47 от Хартата (вж. в този смисъл Решение от 22 декември 2010 г. по дело DEB, C-279/09, Сборник, стр. I-13849, точки 29 и 31, както и Решение по дело Samba Diouf, посочено по-горе, точка 49).
- 81 В първото изречение на съображение 27 от Директива 2005/85 е уточнено, че съгласно един от основните принципи на правото на Общността решенията по молба за убежище и отнемане на статут на бежанец следва да могат ефективно да бъдат обжалвани пред юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС.
- 82 Жалбоподателите по главното производство поддържат по-конкретно че Refugee Appeals Tribunal не е „юрисдикция“ по смисъла на този член.
- 83 В това отношение следва да се напомни, че съгласно постоянната практика на Съда, за да се прецени дали запитващият орган притежава качеството на „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС — въпрос, уреден единствено от правото на Съюза, — Съдът взема предвид съвкупност от обстоятелства, а именно дали органът е законоустановен, дали е постояннодействащ, дали юрисдикцията му е задължителна, дали производството е състезателно, дали прилага правни норми и дали е независим (вж. Решение от 31 май 2005 г. по дело Syfait и др., C-53/03, Recueil, стр. I-4609, точка 29, Решение от 22 декември 2010 г. по дело RTL Belgium, C-517/09, Сборник, стр. I-14093, точка 36 и Решение от 14 юни 2011 г. по дело Miles и др., C-196/09, Сборник, стр. I-5105, точка 37).

- 84 С оглед на представените пред Съда становища както от жалбоподателите по главните производства, така и от държавите членки и институциите, между страните е безспорно, че Refugee Appeals Tribunal отговаря на критериите за законоустановеност, постоянен характер и прилагане на правни норми.
- 85 За сметка на това жалбоподателите по главното производство оспорват обстоятелството, че посоченият съд има задължителна юрисдикция, че провежданото от него производство е състезателно и че той е независим.
- 86 В това отношение следва, на първо място, да се констатира, че в съответствие с член 15 и член 16, параграф 1 от Закона за бежанците Refugee Appeals Tribunal е съдът, компетентен за разглеждането и постановяването на решение по жалбите, подадени срещу препоръките на Refugee Applications Commissioner, които в съответствие с второ тире от приложение I към Директива 2005/85 са първоинстанционните решения по молбите за убежище.
- 87 Впрочем, в случай че жалбата пред Refugee Appeals Tribunal бъде уважена, в съответствие с член 17, параграф 1 от посочения закон министърът е длъжен да предостави статута на бежанец. Само ако Refugee Appeals Tribunal не уважи жалбата на кандидата за убежище, министърът все пак може да предостави статута на бежанец на същия. Следователно министърът не разполага с никакво право на преценка, в случай че Refugee Appeals Tribunal вземе решение в полза на кандидата за убежище. В този смисъл положителните решения на Refugee Appeals Tribunal имат задължителен характер и обвързват държавните органи.
- 88 На второ място, следва да се напомни, че изискването за наличие на състезателно производство не представлява абсолютен критерий (вж. Решение от 17 септември 1997 г. по дело Dorsch Consult, C-54/96, Recueil, стр. I-4961, точка 31).
- 89 В това отношение участието на ORAC в качеството на страна в рамките на производството по обжалване пред Refugee Appeals Tribunal, за да защити решението, постановено на първа инстанция, не е необходимо.
- 90 За сметка на това следва да се посочи, че член 16, параграф 5 от Закона за бежанците предвижда, че Refugee Applications Commissioner предоставя на Refugee Appeals Tribunal копия от всички доклади, документи или писмени изявления, които са му били представени на основание член 11 от този закон, както и писмени указания относно естеството и източника на всяка друга свързана с молбата информация, която му е станала известна в хода на разследването. В съответствие с параграф 8 от същия член 16 Refugee Appeals Tribunal предоставя тези копия на кандидата и на неговия solicitor, както и, по негово искане, на Върховния комисар за бежанците на Организацията на обединените нации.
- 91 Впрочем в съответствие с член 16, параграф 10 и параграф 11, букви а) и в) от Закона за бежанците Refugee Appeals Tribunal може също да провежда изслушване, в хода на което да призове всяко лице, чиито показания са необходими, и да изслуша защитата както на кандидата, така и Refugee Applications Commissioner лично или посредством законен представител. Следователно всяка страна може да получи възможност да изложи пред Refugee Appeals Tribunal всяка информация, необходима за уважаване на молбата за убежище или за защитата.
- 92 Освен това посоченият член 16, параграф 16 гласи, че преди да се произнесе по жалбата, Refugee Appeals Tribunal следва да вземе предвид по-специално доклада на Refugee Applications Commissioner, всички изложени от последния или от Върховния комисар за бежанците на Организацията на обединените нации становища, представените доказателства и всички изявления, направени по време на изслушването, както и всички документи, писмени изявления или друга информация, които са били предоставени на Refugee Applications Commissioner.

- 93 От това следва, че Refugee Appeals Tribunal разполага с широко право на съдебен контрол, тъй като разглежда както правни, така и фактически въпроси, и взема решение въз основа на всички представени му доказателства, по отношение на които има право на преценка.
- 94 На трето място, жалбоподателите по главното производство твърдят, че Refugee Appeals Tribunal не е независим, тъй като съществуват организационни връзки между него, ORAC и министъра, и че неговите членове са изложени на външен натиск. По-специално правилата относно назначаването, срока на упражняване на функциите и относно отзоваването на неговите членове, както и други аспекти, свързани с мандата на последните, лишават този съд от независимостта му.
- 95 Съгласно практиката на Съда понятието за независимост, което е вътрешноприсъщо на правораздавателната функция, предполага преди всичко съответната инстанция да има качеството на трето лице по отношение на органа, който е приел обжалваното решение (Решение от 30 май 2002 г. по дело Schmid, C-516/99, Recueil, стр. I-4573, точка 36 и Решение по дело RTL Belgium, посочено по-горе, точка 38).
- 96 Това понятие има два аспекта. Първият аспект, който е външен, предполага, че инстанцията е защитена от външна намеса или натиск, които могат да застрашат независимостта на преценката на нейните членове по отношение на предоставените им за разглеждане спорове (Решение от 19 септември 2006 г. по дело Wilson, C-506/04, Recueil, стр. I-8613, точки 50 и 51, както и Решение по дело RTL Belgium, посочено по-горе, точка 39). Вторият аспект, който е вътрешен, е свързан с понятието за безпристрастност и визира еднаквата отдалеченост от страните по спора и от съответните им интереси с оглед на предмета на спора (Решение по дело Wilson, точка 52, и Решение по дело RTL Belgium, точка 40, посочени по-горе).
- 97 Съдът е имал повод да уточни също, че такива гаранции за независимост и безпристрастност изискват наличието на правила, по-конкретно що се отнася до състава на инстанцията, назначаването, срока на упражняване на функциите, както и основанията за въздържане, отвод и отзоваване на членовете ѝ, даващи възможност да се отстрани всяко оправдано съмнение в съзнанието на страните в производството относно неподатливостта на посочената инстанция към външни фактори и неутралността ѝ по отношение на противопоставящите се интереси. В това отношение, за да се приеме, че е изпълнено условието относно независимостта на запитващия орган, съдебната практика изисква по-конкретно случаите на отзоваване на членовете на този орган да бъдат определени с изрични законови разпоредби (вж. Определение от 14 май 2008 г. по дело Pilato, C-109/07, Сборник, стр. I-3503, точка 24 и цитираната съдебна практика).
- 98 В конкретния случай член 15, параграф 2 от Закона за бежанците гласи, че Refugee Appeals Tribunal е независим при упражняването на своите функции. От друга страна, макар министърът да разполага с известно право на преценка, за да предостави статута на бежанец въпреки постановеното по молба за убежище отрицателно решение, следва да се отбележи, че когато Refugee Appeals Tribunal постанови решение в полза на кандидата за убежище, министърът е обвързан от решението на този Tribunal и следователно не е оправомощен да упражни контрол върху него.
- 99 Що се отнася до правилата за назначаване на членовете на Refugee Appeals Tribunal, те не могат да поставят под въпрос независимостта на този съд. Възможно е неговите членове са лица с най-малко пет години опит като практикуващ barrister или solicitor, назначени за определен период, като обстоятелството, че те се назначават от министъра, не се различава съществено от практиката в много държави членки.

- 100 Що се отнася до въпроса за отзоваването на членовете на Refugee Appeals Tribunal, от член 7 от приложение II към Закона за бежанците следва, че обикновените членове на този съд могат да бъдат отзовани от техните функции от министъра, който посочва основанията за това.
- 101 Както е посочил генералният адвокат в точка 88 от своето заключение, случаите, в които членовете на Refugee Appeals Tribunal могат да бъдат отзовани, не са уточнени в Закона за бежанците. Освен това в този закон не е уточнено дали решението за отзоваване на член на Refugee Appeals Tribunal може да подлежи на съдебен контрол.
- 102 При все това, както е посочено във второто изречение на съображение 27 от Директива 2005/85, ефективността на обжалването по отношение на разглеждането на релевантните факти зависи от цялостната административна и правна система на всяка държава членка. За да се прецени дали ирландският режим за предоставяне или отнемане на статут на бежанец е в състояние да гарантира предвиденото в член 39 от тази директива право на ефективна съдебна защита, този режим следва да се разгледа в неговата цялост.
- 103 В конкретния случай в съответствие с член 5 от Закона за незаконната имиграция от 2000 г. кандидатите за убежище могат също да оспорват обосноваването на препоръките на Refugee Applications Commissioner и на решенията на Refugee Appeals Tribunal пред High Court, чието решение може да бъде обжалвано пред Supreme Court. Само по себе си наличието на тези средства за защита е от естество да предпази Refugee Appeals Tribunal от евентуално изкушение да се поддаде на външна намеса или натиск, които могат да застрашат независимостта на неговите членове.
- 104 При тези условия следва да се направи изводът, че ирландската система относно предоставяне или отнемане на статут на бежанец отговаря на критерия за независимост и че следователно тази система може да се счита за гарантираща правото на ефективна защита.
- 105 Вследствие на това на втория въпрос следва да се отговори, че член 39 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на кандидат за убежище да подаде жалба срещу решението на решаващия орган пред юрисдикция като Refugee Appeals Tribunal и да обжалва решението на последната по въззивен ред пред по-горна юрисдикция, като High Court, или да оспори валидността на решението на същия този решаващ орган пред High Court, чиито решения могат да бъдат обжалвани пред Supreme Court.

По съдебните разноски

- 106 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) **Член 23, параграфи 3 и 4 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да предвижда, при спазване на основните принципи и гаранции, посочени в глава II от същата директива, някои категории молби за**

убежище, определени въз основа на критерия за гражданството или страната на произход на кандидата, да бъдат разглеждани по реда на ускорена или приоритетна процедура.

- 2) Член 39 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на кандидат за убежище да подаде жалба срещу решението на решаващия орган пред юрисдикция като Refugee Appeals Tribunal (Ирландия) и да обжалва решението на последната по въззивен ред пред по-горна юрисдикция, като High Court, или да оспори валидността на решението на същия този решаващ орган пред High Court, чиито решения могат да бъдат обжалвани пред Supreme Court (Ирландия).

Подписи